

Тако буде іошть єданпутъ турска влада спасена, али и за ово кратко време, за кое **е** побуна траяла, показала се велика оскудица у тврдиняма, и да **е** борба іошть неколико месецы траяла, *морале бы се вароши сбогъ глада Бугарима предати.* Како єданпутъ до тога дође, да се Србљи са Бугарима союзе, одма **е** край турской влади, и Султанъ ће имъ она права дати морати, коя су они већ одавна искали. У єдномъ дѣлу Циприну Роберта налазимо слѣдуюће место: ратъ са Славенима за Турке бы само толико траяо, колико ови да умру потребую, и да бы се Турцима и сама помысль на таковый ратъ одузела, морали бы се оружја лишени Бугари са наоружанимъ свободнимъ Србљима союзити. Ово союженіе између нѣи у моралномъ призрѣнію већ постои, хотя се ни єдна на друга страна о своимъ правимъ намѣреніямъ на чистомъ быти невиди. *Хилядима бугарскій беззакъ живее у княжеству Сербіи и уживаю овде сва гражданска права. Истина отношенія између оба народа засадъ нису іошть ни на чемъ другомъ основана, него само на сродству вѣзка и крви,* али време **е** дошло, у кое се озбиљнія отношенія међу свима Славенима чинити имаю, или Султанъ хотѣо, или не“.

Сербске народне новине, г. VII, бр. 27, стр. 107—108 отъ 6 апр. 1844.

1844.

Въ статіята „Обшта географія европейске турске“, която е помѣстена отъ бр. 33, стр. 131—132 до бр. 43, стр. 171—172, год. VII, се разглеждатъ географическитъ прѣдѣли на земитъ, населени съ чуждъ етниченъ элементъ, влѣзли въ състава на турската имперія: Черна-Гора, Херцеговина, Босна, Албания, Тесалия, Македония, Горня Мизия, Сърбия, Тракия и Бѣлгария.

Ето нѣкои извадки по въпроса, който ни интересува. Като чертае границитъ на **Македония** отъ възвишеніето между Охридското и Касторийско езеро до Шаръ планина, близо до Призрѣнъ, авторътъ се впуска въ изброяване нейнитъ вжтрѣшни планини и рѣки, както и останалитъ ѣ прѣдѣли и завършва първата часть на статіята си съ слѣднитъ думи: